

ת"פ 30843/11/10 - מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה נגד ראובן רהטלב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 30843-11-10 מדינת ישראל נ' רהטלב

לפני:

כב' השופט שמואל טננבוים, סגן נשיא

מדינת ישראל - משרד התעשייה המסחר והתעסוקה

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד יאיר הלר

-

ראובן רהטלב ע"י ב"כ עו"ד אוסם עקפה

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין העסקת עובדים זרים בלא היתר בניגוד להוראות סעיף 2(א)(1) - (2) לחוק עובדים זרים, התשנ"א-1991 (להלן: "**החוק**").

רקע

2. על פי כתב האישום, ביום 2.2.05, במסגרת ביקורת שערכו מפקחי המאשימה באתר בו ביצע הנאשם עבודות שלד בבניין ברחוב ארלזרוב 34 כפר סבא (להלן: "**הבניין**"), נמצאו שני עובדים תושבי השטחים:

- וגיה טלב סאלם עויצי ת.ז. 981692361.

- גמאל קדיה ת.ז. 901200691.

העובדים הנ"ל נמצאו בקומה הרביעית ביחד עם עוד שני עובדים כשהם עוסקים בעבודות שלד. העובדים לא היו אזרחי ישראל או תושביה, ולא היו רשאים לעבוד אצל הנאשם בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום.

3. הנאשם כפר בנטען בכתב האישום מלבד האמור סעיף 1 לכתב האישום, לפיו הינו קבלן עצמאי אשר ביצע את עבודות השלד בבניין ברחוב ארלזרוב 34 כפר סבא, שהיה בשלבי בניה.

4. בדיון שהתקיים בפניי העידו מטעם המאשימה: מר מגדל מאור ומר אילן לביא, מפקחים וחוקרים במשרד התמ"ת נכון לתקופה הרלוונטית ומר הכט אברהם, הבעלים של חברת שלהב ומי שהיה הקבלן הראשי בבניין.

במהלך העדויות הוגשו הראיות הבאות מטעם המאשימה: רשימת עובדים ת/1; חקירת העובד וגיה עויצי- ת/2; תעודת עובד ציבור מטעם מר עמי קבילו רע"ן תעסוקה בית לחם/ חברון - ת/3; חקירת העד הכט אברהם- ת/4; חשבונית עבודות שלד- ת/5; תיאור מקרה מיום 2.2.05 - ת/6; זימון לחקירה- ת/7; חקירת הנאשם- ת/8.

5. מטעם הנאשם העיד הנאשם עצמו ובנוסף העידו אחיו דוד חודריאן ומר אגרבית יוסוף.

6. ב"כ המאשימה טען לקיומה של חזקה, שלא נסתרה, לפיה קיים קשר של יחסי עובד ומעביד עם מי שאחראי על ביצוע עבודות שלד בנכס, במקרה דנן - הנאשם, לבין העובדים הזרים שעבדו ללא היתר באתר במועד הרלוונטי.

הנאשם טען כי לא הוכח שהוא אשר העסיק את העובדים הזרים הללו וכי במועד הביקורת עבדו קבלני משנה נוספים בבניין, והפועלים שנתפסו במקום עבדו עבור קבלן משנה אחר או עבור הקבלן הראשי עצמו.

יסודות העבירה

7. לפי סעיף 2(א) לחוק:

"2. (א) מעביד שעשה אחד מאלה -

(1) העביד עובד זר שאינו רשאי לעבוד בישראל מכח

חוק הכניסה לישראל

והתקנות לפיו;

(2) העביד עובד זר בניגוד להוראות סעיף 1ג;

דינו...".

וכך נקבע בסעיף 1ג(א) לחוק:

"לא יקבל אדם עובד זר לעבודה, אלא אם כן הממונה או עובד משרד הפנים מטעמו, התיר בכתב את העסקתו של העובד הזר אצל אותו מעביד, ובהתאם לתנאי

ההיתר; היתר כאמור יכול שיהיה למכסה מסוימת של עובדים זרים שיועסקו אצל אותו מעביד או לפי רשימה שמית".

8. על המאשימה מוטל נטל ההוכחה כי הנאשם קיבל לעבודה עובד זר או כי העסיק עובד זר ללא היתר.
9. העובדים שנמצאו באתר אינם אזרחי או תושבי ישראל, ומשכך נכנסים הם בגדר הגדרת "עובד זר" כאמור בחוק.
10. בהתאם לסעיף 23 לפקודת הראיות [נוסח חדש], יש לקבל את תוכנה של תעודת עובד הציבור (ת/3) כמעידה על כך שלעובדים נשוא כתב האישום, לא היה, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היתר לעבוד בישראל עבור הנאשם.

דין והכרעה

11. במשפט הפלילי, נטל השכנוע מוטל על התביעה, הנושאת בעול הוכחת האשמה ואין היא יוצאת ידי חובה זו, אלא אם כן יש בחומר הראיות כולו, בין זה הבא מטעמה ובין זה הבא מטעם ההגנה, כדי להוכיח את כל יסודות העבירה נשוא האישום, במידה שלמעלה מספק סביר (ראה י' קדמי, **על הראיות**, חלק ג', הוצאת דיונון, מהדורה 2004, ע' 1440).

די בכך שהנאשם יעורר ספק סביר בגרסת המאשימה על מנת שיזוכה מכל אשמה.

12. בפתח הדברים אציין כי הגעתי לכלל הכרעה לפיה יש להרשיע הנאשם בעברות המיוחסות לו, להלן הנמקותי להכרעה זו.

אין חולק כי שניים מעובדי הנאשם נכחו במועד הביקורת וביצעו עבודות שלד בקומה הרביעית בבניין (ראה רשימת עובדים- ת/2 ; דוח תיאור מקרה- ת/6 וכן עדות הנאשם בעמוד 16 שורות 19-24 לפרוטוקול הדיון).

13. אין גם חולק כי הנאשם היה הקבלן היחידי שביצע את עבודות השלד בבניין (ראה עדותו בעמ' 17 לפרוט' ש' 7-9).

14. המפקח אילן לביא מציין מפורשות בדו"ח תיאור המקרה שנרשם בסמוך לאירוע, כי בקומה הרביעית נמצאו ארבעה אנשים שעסקו בעבודות שלד ובלוקים. שנים מהם היו עובדים עם אישורי עבודה על שם הנאשם ולצדם שני העובדים נשוא כתב האישום. המפקח מציין כי הארבעה עסקו בעבודות שלד להבדיל מעבודות חשמל, טיח, אינסטלציה, חיפוי וכד'.

בנסיבות העניין, קמה זיקה ברורה ומובהקת בין העובדים לנאשם ומתקיימת חזקה לפיה העובדים שנתפסו הם עובדי הנאשם.

15. הנאשם טוען מנגד, כי הוא לא העסיק את העובדים נשוא כתב האישום וכי ייתכן והועסקו על ידי קבלן משנה אחר שעבד באותה עת בבניין. לגרסת הנאשם כמוהו עבדו מספר רב של קבלני משנה באתר ואף הקבלן הראשי העסיק עובדים מטעמו. המאשימה לא הביאה כל ראיה הקושרת באתר העובדים נשוא כתב האישום לנאשם ולא פרטה אילו פעולות ספציפיות עשו אותם פועלים למעט אמירה כללית של "עבודות שלד".

הנאשם מוסיף, כי בשלב בו בוצעה הביקורת, כל העבודות באתר היו קשורות בצורה זו או אחרת לשלד ונתן כדוגמה מקרה בו קבלני משנה אחרים משתמשים בבלוקים לסגירת חורים בקירות ששברו (ראה עמ' 7 ש' 4-5 וכן עמ' 16 ש' 6-8).

16. לטענת הנאשם, העובדים נשוא כתב האישום לא נקבו בשמו כמי שהיה מעבידם ולאחד מהם היה רישיון על שם פתחי עבד אלחי, שלא נחקר על ידי המאשימה. בנוסף לא נחקרו אותם שני העובדים של הנאשם ששהו עם העובדים נשוא כתב האישום במועד הביקורת.

הנאשם גם מפנה לעדותו של מר הכט, עד המאשימה, אשר העיד כי במועד הביקורת עבדו בבניין עשרות פועלים חלקם שלו וחלקם של קבלני משנה נוספים (עמ' 7 לפרוט' ש' 6-15) וכי העד לא ידע לומר בוודאות כי העובדים נשוא כתב האישום היו עובדיו של הנאשם.

17. מטעם הנאשם העידו דוד חודרואין (אחיו של הנאשם) מי ששימש כמנהל עבודה בבניין ומר אגריביה יוסוף, פועל אשר עובד עם הנאשם מעל 17 שנים לרבות בבניין בו נערכה הביקורת. השניים ציינו כי אינם מכירים את הפועלים נשוא כתב האישום וכי במקום עבדו קבלני משנה נוספים.

18. לאחר ששמעתי את העדויות ועיינתי בחומר הראיות הגעתי למסקנה כי במקרה דנן החזקה העובדתית הקושרת בין העובדים נשוא כתב האישום לבין הנאשם- לא הופרכה.

במועד בו נערכה הביקורת, נחקר מר אברהם הכט, בעל חברת שלהב - מי שהיה הקבלן הראשי באתר (ת/4) אשר באופן בהיר וברור ציין: " ... היום נערכה ביקורת במקום, נמצאו ארבעה תושבי שטחים, הם שייכים לקבלן השלד. יש לי קבלן שלד בשם ראובן רהטלב. ראובן מבחינתי הוא הקבלן במקום. לעבודות שלד יש לי רק קבלן אחד והוא ראובן ". מר הכט אף הגיש קבלה מטעמו של הנאשם על גביה מצוין כי התשלום הוא עבור "שלד ארלזרוב" (ת/5).

כמו כן חקר המפקח מאור מגדל אף את אחד העובדים נשוא כתב האישום (ת/2) אשר בעדותו לא

סתר את גרסת המאשימה.

19. הנאשם העיד כי לא שהה באתר בעת הביקורת ואישר כי לא נהג לשהות במקום כל הזמן אלא ביקר שם לעיתים וכי את הפיקוח העביר לידי יוסוף ודוד אחיו (עמ' 16 ש' 27 ועמ' 17 ש' 1-6). גם מחקירתו (8/ת) עולה כי לא פיקח על זהות העובדים שעבדו עבורו כשסיפר שנהג הסעות בשם אניס, בעל מיניבוס, היה מביא לו את העובדים והוסיף כי ייתכן שהוריד פועלים אחרים אצלו.

בעדותו בפני בית הדין לא חזר הנאשם על גרסה זו אלא טען שייתכן ואותם שני עובדים נפגשו עם העובדים שלו לשתות ולאכול יחד (עמ' 16 ש' 23-25).

20. גרסה זו כמו קודמתה, אין בה להפריך את החזקה אשר קמה בנסיבות העניין כאשר שני העובדים נמצאו עובדים **ביחד** עם עובדיו של הנאשם בעבודות שלד. בעניין זה עדותו של המפקח אילן לביא הייתה מהימנה עליו ושוכנעתי, כי הוא יודע להבחין בין פעולות שלד כשהכוונה לבניה בבולקים לבין סוג עבודות אחר כמו טיח, חיפוי, צבע, חשמל או אינסטלציה. העובדה כי ארבעת הפועלים עבדו זה לצד זה באותו סוג של עבודה מחזקת אף היא את המסקנה, כי העובדים נשוא כתב האישום כמו גם חבריהם, עובדיו של הנאשם, עסקו בעבודות שלד ולא בכל עבודה אחרת. שני העדים שזימן הנאשם מקורבים לו במיוחד. האחד אחיו של הנאשם והשני עובד ותיק מטעמו התלוי בנאשם כלכלית. מכאן שרק סביר כי לעדים אלו אינטרס אישי ואין מדובר בעדות אובייקטיבית אשר יש בה לתמוך ולחזק את גרסתו של הנאשם.

21. נוכח האמור ומשלא עלה בידי הנאשם לסתור או להפריך את החזקה העובדתית ולפיה העובדים שנתפסו הינם עובדיו, מצאתי להרשיע את הנאשם כאמור.

סוף דבר

22. הנני מרשיע הנאשם בעברות המיוחסות לו בכתב האישום.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 13.7.14 בשעה 10:00.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ד , 01 מאי 2014, בהעדר הצדדים.